

kõrt álla, sis ánnap pöld tulleval suuwel hääd wilja.

Ent funna ristikhaina pöld ei pea ütsinda hainu andma, enge ka sement, fest et se kállis om osta (pund mássap pooltöist eht kats rubla höbbedat), sis jatta osja seemnes saisma. Se man tullep sedda tähhelepánnna. Se osja, mes sement peap kaswata ma, saap eddimätsil Juni-ku päiwil árranidetus, et parras förs (mitte wäga lühikene) pärrajääp, sis joudwa kii loma üttelvisil kassule, häitswa kii ütteli nink saap ka semen üttelisi walmis. Seemnekandja osja ei loohi kippsida, muido lat hain wäggewas nink ei ánnu sement, nink ei sa éyne pöimetus, kui olgo semen tööste walmis, se om Septembri-ku allustusen eht fest Septembri-ku ajjal. Pöimjal olgo hä, wain wikkat, et nuppu mahha ei zilga, nink kui seemnehain röuve pantas, sis olgo nisamma nuppnde eest hoolt landa, mea wäga rutto mahhabrastawa. Jö'wwap rehhepessi-aig kätte, sis attetas tedda ni kui funnagi muud wilja üles nink pëssetas kats, kolmford ülle, muido ei tulle terrakese nuppest wälja nink jáwa vöhbo sisse. Sement puuhastetas nink tulutetas traatsogla läbbi, ni kui saksel möisan om. Wahhane semen om parremb, werrekas halwemb. Kui terrakese ei olle õige tåwwe nink wallusa, enge kobbarise, sis nemma ei

seni kui ta külma pärast wärisema naaskap. Kui wärrin väletulnu, sis ei olle ennamb murret, fest sis saap ellaj rutto terves. Ent kui temma jo ni wäga om paishunu, et temma ennamb jalgu pääd-ei püssi nink tedda sepäraast ei wöi kaiwo werde via, sis wöip sa kaiwust pariga wet manuskanda nink saálhamman paigan, los ellaj maan om, külma wet välewallada nink külma weega hä'mmetetu fotti hä'mmelt sälja pääd piddada, seni kui jálle töise pariga wärsket wet kaiwust turowas. Seddawisi arstitas Sakhamaal ellajid eggakord, kui nemma wärske ristikhaina pääd ómme liga sanu, nink sedda ei olle kuulda olnu, et mönni neist sellie häddä läsite olles áralöpnu, kui rutse abbi saisse.

kölba seemnes. — Eht kül ristikhaina seemnel hindu wílland om nink mönni pöllomees seemne kaswata-mise läbbi ennamb rahha saije ossa pääst, kui kóige-parremba rõa eest, mes sesamma ossa olles andnu, niski ei olle kitta, et perremes ennamb ristikhaina seemne tarbis prugip, kui täl hendal külwis wajja om. Nisamma kui ristikhain pöllule hääd teep nink tedda wäitap, kui sedda niitmise tarbis tettas, nisamma om temma pöllule kahjolik, kui ta sement kánnap, fest et se läbbi maad lialt árrauttetelas.

Ent nüüd tahhat wist ka teda sada, kuis sa sedda ásja peat käsfile wötma, et so pöllopiddamise förd ei sa árrasombitus, kui se nurm, mes säetn förd a mōda olles piddamu tõngu fandma, nüüd ristikhaina álla saap. Ent árra murretago sepäraast! Kui ka se pöllopiddamise förd, mes sa seni ajjani ollet piddanu, se läbbi töifildi saap, sis ommete ei pea sul se ümbermuutmise man kahjo ollema, kui sa nida teet, kuis meie sínno oppetame. Panne tähhele!

Sul om parhilla 3 nurme: rügga, tõng nink kessa. Jagga kumbagi nurme poles. Sis sul saap 6 nurme ollema. Neide kúrwe nurme förwale wöotta weel mōtsmaast nisammawört maad sáitsmes nurmes förwale, mes nisamma tullep harrida, kui mu nurme ma harritas. Sedda tetten wöit sa ommiin pöllan ka eddispäide nisamma paljo wilja wälja külwada, kui sa seni ajjani ollit harrinu külwama nink tijat hendal wajja ollewat. Kui sul nüüd seni ajjani kúmmangi nurmen 6. wakkala maad om olnu (ülekiige 18 wakkala), sis tullep nüüd weel 3. wakkala mōtsmaad mannuwöttä, et sul 7 nurme saap nink kúmmangi nurmen 3. wakkala (ülekiige 21. wakkala) maad. Tähhenda kumbagi nurme numriga, sis saap sul ollema númer 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. Númer 1 nink 2 olgo rügga (kúrwe wakkala), númer 3 nink 4 kessa (jálle kúrwe wakkala), númer 5 nink